

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Ugyan mán no, mit beszéltek.

Ugyan mán no, mit beszéltek
 Minduntalan a világról?
 Hogy az ilyen, meg olyan rosz,
 Sohse fogy ki a hibából.

Ha megszökik egy direktor,
 Hogy ha sikkaszt a pénztáros.
 S rosz fába vágja fejszójét
 Betyár-hajtó komiszáros.

Hogy ha nacscsás, mélczás urak
 Két keze tilosba téved:
 Hej, csak mégis rosz a világ
 A beszédnek ez ad véget . . .

A szép asszony, ha másra néz,
 S férjem uram háta megett
 Csalfán kacsint — s viszonzásul
 Titokban más vet rá szemet.

A leány ha kikapósabb
 S szeretőre vadász szeme,
 S a másik, bár olyan szende,
 Fog egyet és szökik vele.

Nyomban kéznél van téma
 Mit egyik úgy, másik így vág —
 Söhajt erkölcsbíró uram:
 Hej, csak mégis rosz a világ!

Öreg ember, ifju ember,
 Hogy ha felönt a garatra,
 S néha, vétlen, éjszakája
 Bele nyul a virradatba.

S mámorából (csak úgy próba),
 A hámból egy kicsit kihág, —
 Fejét csóválja rá nem egy:
 Hej, hej, csak rosz ez a világ . . .

Erkölcshíró uraimék,
 Hibbadt ez a logikájuk!
 Nem a világ ám itt a rosz,
 Csak mi, meg maguk mindnyájuk.

Garantirozott hírek.

(?) **Szemérmes képviselő.** *Visontai Soma* a gyöngyösi szép asszonyok dédelgetett képviselője kijelentette a parlamentben, hogy ő ugyan végig hallgatta a vigszínházban azt a bizonyos *Bögre*-nótát de Isten bizony, nem gyönyörködött benne, hanem boszszankodott rajta. Hiszi a piczi! A bátor honatya bizonyára félt a feleségétől, hogy majd a fejéhez vágja a bögrét, mert tudni kell, hogy otthon másképp áll a dolog, mint a parlamentben, otthon a képviselő a hallgatóság és az asszony viszi a technikai obstrukciót.

(♣) **Hadi állapot.** A *Márk* és *Lengyel* vezérlete alatti tetemes megszálló csapat nagy taktikai érzékelés és ritka harcászati szerencsével hatalmába kerítette a Basahalmán belüli mindazon pozíciókat, a melyeken magát erődszerűleg elsánczolva, védekezhetik vagy tetszés szerinti kirohanásokat tehet. A legfőbb erősség vagy bur nyelven „Debreczeni Spions-kop“ Dégenfeld erőd nevet viseli, melynek legfőbb ormára felerősített kop-ján egy hatalmas *mieder* van kitűzve; mely ellenségre nézve annyit jelent, hogy *nieder*. Azonban a kath. temető csöze, mint igen tapasztalt és szintén fegyverviselő férfi, borközi állásban és bizalmas baráti körben olyan forma véleményét nyilvánított, hogy azért itt van az erőd *leggyengébb oldala*.

(§) **Élcz-bizottság.** A *Kereskedelmi Csarnok* egy bizottságot alakított arra a célra, hogy minden a lapokban megjelent élcz feletti törvényt üljön és azt érdem szerint osztályozza. Csak azon élcznek, melynek ezen bizottság megkegyelmez és erről szabályszerűen felbélyegezett bizonyítványt állít ki — szabad gyujtani, vágni és ölni, minden más élcznek a saját tüzeben kell elhamvadnia. A bizottság elnökekül mint halljuk egy párbajhóst keresnek, a ki a rakoncátlan élczelőknek ne a pennájával, hanem a kardjával imponáljon.

(!) **Fél év óta** tartanak a város külterületén a vakmerő betörések, melyeknek tetteseit rendőrségünk mindig a legnagyobb erélyvel nyomozta, sőt hirlapilag 200 korona jutalmat is tűzött ki a vakmerő tettesek feljelentője számára. Azt is mély megilletődéssel olvastuk az illető Leibjournálból, hogy a siker nem is maradt el s a feljelentő kézhez vette a kitűzött jutalmat — ezelőtt 2 héttel. Most aztán kisült, hogy csak február 26-án és nem is a rendőrség, hanem a m. kir. csendőrség nyomozta ki és fogta is el a tettest. Kérdjük tehát: előzőleg ki és miért kapta meg a 200 koronát. Vagy . . . humbug volt az egész?!!

(.) **Merénylet.** Hétfőn este a *Sulamith* előadása alatt a bérlő közönség merényletet követett el színházunk kedvelt igazgatója ellen. A bérlő közönség ugyanis a feletti elkeseredésében, hogy a *Sulamith* nem kerül le a műsorról, megrohanta a folyosón sétáló és épen a hős Ioáb én-én nótáját dudoló direktort és a *kutba* akarta dobni, de ez *vadmaeska* ügyességgel kisiklott a dühöngő publikum kezei közül.

(+) **Uj egyesület megalakítása.** *Egyletek, testületek* bár sokféle czimen alakultak már, de *jó erkölcs és kegyelet védő egyesületet* még senkinek sem jutott eszébe alakítani Debreczenben. Megbízható forrásból nyert értesülésünk szerint örömmel jelezzük, hogy legntöbb egy *jó erkölcs és kegyelet védő egyesület* megalakítása képezi városatyáinknak leg-

nemesebb gondoskodásuk tárgyát. A megalakítandó jó erkölcs és kegyelet védő egyesület 1899. évi *junius 28-ának délután 5 óra körüli évfordulóját* minden évben megünnepelné. Ezen jó erkölcs és kegyeletvédő egyesületnek természetesen *Márk* Endre ur lenne az elnöke, a ki itt Debreczenben ugy is mindenféle egyesületnek, testületnek, körnek, hatóságnak, bizottságnak stb. stb. részint elnöke, részint disztagja. A felvetett eszme bizonyára általános mosolygást és közmegelegedést fog kelteni Debreczen sz. kir. város társadalmi köreiben.

(§§) **A „Kazár“ kaszinó** tegnapelőtt ismét estélyt rendezett. Ez volt az első eset, hogy a „Kazárok“ hangversenyén a helybeli szintársulat *rezerva számai* nem kerültek be a programba, de mint értesülünk a szintársulat hasonló negligálása a jövőben nem fog bekövetkezni, mert . . . akadnak még a fővárosban lovagias ügyek, lesznek vonatkozások stb. stb. a melyek — mint rendesen — gátolni fogják a fővárosi nagyságokat a „Kazár“ club pódiumán való megjelenésben.

(*) **A királyné chokoládéja.** Az egész világ gyönyörölködik, *Viktória* angol királynő chokoládé ajándékán, pedig ez csak a királyné anyai gondoskodására vall. Láttam ugyanis, hogy szegény katonái mindig futnak azt hitte, hogy az angol keserűtől futnak hát küldött nekik *orvosszerűl* — chokoládét.

Bankett után.

A héten a debreczeni tanárok nagy bankettet csaptak.

Másnap reggel *Sinka* Sándor tanár ur így declinalta a *mus* = *egér* szót.

Nom: *mus*

Gen: *muris.*

Dat: *muri.*

Accus: *mumm!*

A rendkívül érdekes lefolyású bankettől különben lapunk jövő számában részletes tudósítást hozunk.

Dal a város bérházairól.

A városnak két uj bérháza vagyon.

Ennek örüljünk hát adó-fizetők nagyon.

Dolgozni kell a lelkünket agyon

Nyári melegben, téli fagyon.

Hogy a város építkezzék szaporán

És az adó-végrehajtó munkához lásson korán.

Nincs ki ne lássa, bár csupa vak

Hogy kocsis helye: kocsin a bak

A város adjon nekünk olesó világosságot,

És ne az építő mestereknek nagy rebachot.

Mert ki vallja ebben a kárt?

A kocsisnak a gyors hajtás nem árt

Pezsgeti vérét, tartja melegen

Csak a szekerén baj ne legyen!

Az „Angol Királynő“-ben.

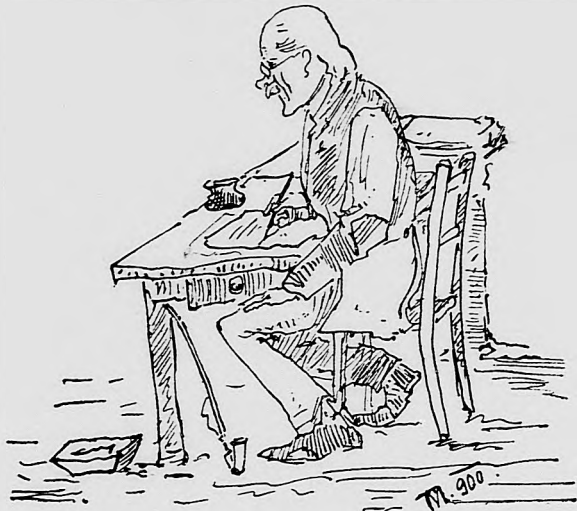
A polgári kör estélyén történt, hogy *K.* temetkezési intézetes és *bárá B.* szabó becsmérték egymás foglalkozását.

Bárá B.: Jobb ha hallgat. Olyan gyenge koporsókat árul, hogy kirepül belőle a lélek.

— Próbálja meg! — vágott vissza *K.* a temetkező.

Vékony Dénes

másod osztályu irnok tünődései.

Az ujjabb keletü népdalok közül rendesen csak a „Három sós perecz” kezdetüt dudolom mindig, elaltatom vele legalább a gyomromat.

Egyszer akartam életemben öngyilkossá lenni, de ez se sikerült, mert a gyorsvonat minden zökkenés nélkül ment rajtam keresztül.

Minden három hónapban erős váltó-lázaim vannak; fogvaczogva könyörgök a felettünk valóhoz fizetésjavítás, váltólázunk hathatós chininje, óh! jövel.

Multamban nincs öröm,
Jövömben nincs remény,
Fizetés-javítás
Hiába várlak én.

Biró uram . . .

Biró uram panaszom van, — Ha irigyed, az ő vétke
Zálogba vették a lovam — S hogyha vétett. lakol érte!
Pedig Isten, ember látja, Bárki légyen. bárki fia:
Nem volt tilosban a lába Zálogodat adja vissza . . .

— Hogyha nem volt a tilosba, — S a büntetés bíró uram? . . .
Mért fogta meg, ki megfogta? — A büntetés, édes fiam? . . .
Tán ha ló nem, a gazdája Ami tetszik, azt cserébe,
Volt, a ki a tilost járta? Zálogul te vedd el érte . . .

— Sem a gazda, sem a lova — Köszönöm jó bíró uram, —
Nem volt uram a tilosba, Udvarában van a lovam, —
Az a bajom s tán a vétkem: Zálogának hát az ára:
Ki megfogta, az irigyem . . . Enyém bíró uram lánya.

A felső leányiskolában.

Tanítónő: Mondja meg nekem Paula kisasszony, Schiller mely drámájában fordul ez elő: Es ist Nacht, ich möchte es wäre schon alles vorüber? (Éj van, bár ha már minden elmúlt volna! (Schiller Wallenstein ezimü tragoedia.)

Paula kisasszony (gondolkodás után pirulva):
A messinai menyasszonyban.

Zugirász és Kuruzsló.

— Azt mondják: telve van
A város és megye
Zugirász és Kuruzslókkal.
. . . Illik ez? vagy megy-e?
— Mért ne menne!? hiszen
Kuruzsló s zugirász
Két oly rokon szokott lenni
Mint kanász és juhász.
A kanász meg juhász
— Kivált hajdanában —
De sok mindent elherdített
Ott künn a pusztában!
Kolomp, pergő, csengő
Ha sikerült néha . . .
Volt mit inni a bojtárnak
Utszéli csárdába!
A zugirász: ha pár flórest
Zsebre vágthat olykor
Egyet hőrpint s pipára gyujt
S mint egy basa kojtol.
Vagy csap murit, melynek hire
Elszáll messze földre . . .
Ki tiltja, hogy zugirásznak
Ne legyen jó kedve?
— A kuruzsló, vagy mü nyelven
Csodadoktor . . . kérem!
Nem cserél a főispánnal
Ha dolga jól megyen.
Ezer jófü, levendula
Pemetefü, zsája . . .
S több e féle kutyvasztó szer
Az ő orvossága.
S mind ezekért busás pénzt kap
Fizeti a pórnép
Mely oly buta, hogy vaktában
A pítvarába lép.
— Mondják — neki minden szabad
Hisz természet fia
Már pedig a nagy természet
A legjobb patika.
Ezt hiszi a tudatlan nép
Pedig nincs igaza
Csoda-doktor zug-prókátor,
Egytől-egyig gaz a.

* * *

Ne pártold hát a kuruzslót
Na meg a zugirászt
Mert oda lesz egésséged
És vagyonod — meglásd.

Dr. Klikk—Klakk.

Szemelvények Shakspere müveiből.

Némely erkölesbiró okulására.

„Téli regé”-ből.

Öreg juhász: (fölv teszi a kített csecsemöt) Szép, igazán szép gyerek! Valami olyas, nem igaz konyhán kelt jószág lesz. Olyan futtában esett munka, olyan ajtó megett, szőnyeg alatt, grádics alján készült munka lesz. A kik építették. nagyobb melegök volt, mint itt ennek a szegénykének.

„Othelló”-ből.

Jagó: Ha dolgozni kell: játékra kész, munkás nő csak az — ágyban.

Mulatni kelsz fel és dolgozni fekszel. Bujázkodás lellemre mondom. Setét folyosó a tisztátalan bün barlangjába.

De nem folytatjuk tovább, mert a modern erkölesbirók még párbajra találják kihívni — Shaksperét.

Értelmes Balázs

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései.

Én mint jó hazafi, mint városunk szeretett gyermeke, zokogó szívvel csüngök városunk közigazgatási reformizált konkrét előhaladásán. Sok helyen tapasztalván bedugatlan hézagot, ki nem mondható incidens fájdalommal hat reám a valóságos inzultális való. — Oh polgártársaim, meddig alusztok még hallgató ajakkal?

Ha börtönéből szabadul sas lelkem, csak egy gondolat bánt engemet, s viharzó keblem érzelmeit nem tudom másképp ki fejezni, csak így: — Fel tehát polgártársaim valahányan vagytok, s remekeljünk Debreczen városból egy olyan világi várost, mi büszkén nézhessen a keleti és nyugati oceány felé.

Először is fényes küldöttség menesztessék gróf Holaholalahalander méltóságos főispán urhoz, a mely adja át a város lelkes manifesztiumát. Ultimátum intéztessék az összes tengeiparti kikötő városokhoz, a Magyarai testvérek minden áldott este szerenádot adjon *Komlóssy* Arthur tekintetes előreláthatólagos tb. polgármester urnak. Minden ház mi nem kétemeletes, bontassék le azonnal, s helyébe égbe nyuló palota emeltessék. Hivassanak meg a külföldi mérnökök, értéziai kultúrások, szobrászok, stb. A 39. gyalog ezred magán zenekara s a helybeli tűzoltászati egyenruhás fuvászati egyének pedig szakadatlanul fujják a főispán ur ablaka alatt a „Kossuth Lajos azt izente” című hazafias melódiánszi dalt. Felvirágozott és dallos ajku küldönczök nyargaljanak fel s alá a város utcáin az erdön ökrök süttessenek, borok osztassanak s népszolnokok beszéljendjenek. A timár és csizmadia társulatok százasküldöttsége pedig tisztelegjen *Szabó József* főszámvevő urnál, felkérve egyben őt, hogy hozzám záros határidőn belől jelentést tegyen a városi házipénztár mikénti állásáról, hogy tudjam magamat tájékoztatni. Továbbá ötvennyolczhüvelykes gyorstüzelő ágyu, s egy ütég mezei ágyu huzassék fel a város háza tetejére, s egymást erő bömböléssel tudassák a világgal hogy: mozognak a debreczeniek.

Fel kell kérni ez alkalomból *Kun Béla* tekintetes petőfista költészeti urat is, hogy egy olyan költeményezést írjon, mitől (követséggel legyen mondva) még a nyála is kicsorduljék az embernek.

Tovább menvén, az összes vasuti vonalakat be

kell vezetni a nagyerdőbe egészen a Pallagig, s minden utast kötelezni kell arra, hogy városunk kötelékében minimál három hétig tartózkodjék. Különb legközelebb megfogom írni az erre vonatkozó szabályrendeletet. A Hortobágyot pedig vadaskertté kell átváltoztatni, s a Dobos csapszék helyébe egy tulvilági nimfászati kelylakot kell berendezni, hová egyik zöld pázsitot szerető bizottsági tag kollégámat kell meginvitálni nyári üdülés ezéjából. A lovaslaktanyát át kell alakítani z rdának, a Vilmos-féle huszár katona fiukat pedig a most épült bérházba kell bekovártéljözni, hogy a piaczi forgalom ezáltal is hatalmas lökésben részesüljék. A város házat pedig halastóval kell körülvenni, hogy a pennás tekintetes urak csolnakon és szandalinokon járjanak a hivatalba. A városi diurnista féle koplászati irnokoncok pedig a következő egyenruhában járjanak: Zöld hajtókás, nemzeti szín kabát, vérpáros paroli, rajta egy pár tormás virslit ábrázoló kivarrászattal, világos kék nadrág, spanyol esizmával, s régi nemzetőri kalap diós kifli alaku szabjászattal. Továbbá a temetőket is rendezni kell. Minden egyes sejtelmesen suttogó bokor aljába róka fogót kell felállítani, s kerüljön bár bele paraszt avagy uri ember, irgalmatlanul a halastóba kell fojtani.

Mindezek után nyugtassa meg a magyarok Istene Pongó Lajos volt hűtlen kollégámat is, mint a ref. egyház buzogány vivőjét, s jövődöbéli bizottsági tag pajtasomat.

Színház.

Nehéz kérdés.

(„A Királyné Apródja” című vigjátékból.)

Bankárné (*Fái Flóra*) a kadetthez (*Szabó Irma*)
Hát kettőnk közül ki a férfi én vagy te?

Hauer Berczinek egy gukkert kínáltak a napokban. Az eladó természetesen agyon dicsérte a portékáját.

— Kérem ez olyan gukker, hogy ezzel a legfinomabb vonást is megláthatni a színésznök arcán. Egy lépésnyire hozza az illetőt . . .

— Mi az ára?

— Csekélység; 25 forint.

— Micsoda? 25 forint? No ha én látni akarok vala kít (természetesen nőt), annyi pénzért olyan közel jön az illető hozzám, hogy fölösleges a gukker!

A „Görög rabszolga” előadását a héten megnézte egy vidéki atyafi, csodálkozott és szidta a direktort, a miért nem fizet többet a tagjainak, hogy *jobban felöltözködhessenek*.

A sikkes kis *Paula* egy képes levelezőlapra kapta e versikét:

„Ha berepülne szívembe
A kis madár, a szerelem,
Ha egyszer sugná fülembe
Valaki szívből: szeretem!
Beh, boldog volnék Istenem!”

A kis *Paula* pedig ezt válaszolta:

„Rövid az élet, örök a sir,
Bolond, a ki anizkszkártyára ír.”

Debreczen város közvilágítása.

Utóajánlatok.

Debreczen város törvényhatósági bizottság tagjaihoz a közvilágítás ügyében tegnap a 39-ik nyomtatott értesítést küldték meg a városházáról.

A 39-ik közvilágítási értesítést a helyi 39-ik gyalogezred házilag fogja megünnepelni.

A 39-ik újanlat alább ismertetett másolata következő levélke mellett ment szét.

T. bizottsági tag ur!

A közvilágítási pályázatra ma vett utóajánlatokat van szerencsém az alábbiakban szives tudomására hozni.

Tisztelettel

A c z é l R u g ó
v. főmérnök.

XXXIX-ik értesítés.

Közvilágítási ügyben.

A legutolsó utóajánlatok.

S o r s z á m	Az utóajánlatot tevő megnevezése	Letett bánatpénz	Mivel világít?	I n g y e n ó r á k			J e l i g e	J e g y z e t
				Anker óránként	Remontoir óránként	Inga óránként		
1	Éjjeli világi- tásra alakult Hold R. T.	Saját zálog- levelei 10000 fényre	Hold-fény- nyel	Este 8-tól reg- gel 5-ig 316743870	—	—	—	Lámpa nem kell
2	Gróf Degenfeld József	*)	Szem-fény- vesztéssel	—	—	Reggel 7-től este 6-ig ingyen (az utcái lám- páknál), tekintet nélkül a fo- gyasztásra	„Legyen sötétség“	Szükség ese- tén szurok fáklákat alkalmaz
3	A Nap & Sonn cég	Gr. Degenfeld J. ruhatárát tette le biz- tosítékul	Verő-fény- nyel	Reggel 4 órától este 7-8 óráig i n g y e n			„Félre az agarakkal“	—

Midőn jelen 39-ik értesítést is közlöm t. tag urral, fölkérem, hogy a mennyiben bővebb információra lenne szüksége, ezért *Lengyel* Imre bácsihoz sziveskedjék fordulni, miután már az ő kezében van letéve a hatalom, a dicsőség és a közvilágítás ma és mind örökké Ámen!

Kelt helyben, a hivatalomban.

A c z é l R u g ó
v. főmérnök.

*) A 2-ik számú ajánlattevő az értékbiztosítékot egy régi fekete nadrágban és néhány régi hatosban tette le. Ennélfogva felhívtam, hogy a fekete nadrágot szintén régi hatosokkal (ennek legalább van valami értéke) helyettesítse, mert fekete ruhadarabok és nyakkendőkre még a város sem ad semmit. Hát még a zsidó!

Tolvajvilág.

*Manapság lop minden ember
Ugy a kicsik, mint a nagyok,
Kedves rózsám, megvalлом hát,
Én is gonosz tolvaj vagyok.*

*Megloptam a szüzi ajkad,
Érzem most is a lopottat,
Hanem te is tolvaj lettél
Mert azonnal — visszaoptad.*

Mi a különbség?

Mi a különbség *Márk* Endre és a *burok* között?
Az, hogy míg a *burok* a dicsőséget csak úgy *Mark-olják*, addig *Márk* Endre azt a tettét, a mivel legnagyobb hirre tett szert: *bur-kolja*.

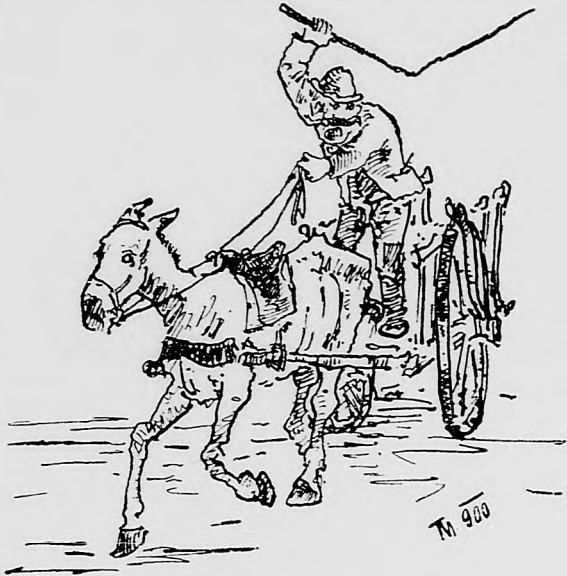
Költészet és valóság.

Vőlegény: Kedvesem, egész életemen át a tenyere-
remen hordalék.

Menyasszony: Oh, tudod mit, végy inkább egy
automobil-kocsit erre a célra.

Itju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Na hát a maji napon jó fuharom vót.

Ott fekszek reggel jókor a vaczkon, oszt nízem a pallást, mír azír, mer hogy a szemejim nyitva vót.

Egy elkínszeredett pók elkezdett mászni lefelé egyenest a fali tékának. Még be tanájja szüni a pájnkás üveg száját, ugy magamba; szöllok oszt az aszonnak: hozd ide csak asztat a flaskát, hadd pislantok belé! Felkött nagy morogva, de ojan lassan lipett, mint akár a tűzök. Ides, dermeggy meg, hát mír nem pattansz, ha a fülejid hajja, hogy én ejtem a szavallást? — vágom erre hozzá a csizmámat.

Mesmeg aszongya, mint mán a minapába, hogy tyukszemje van neki, azír nem mozog firissen.

Íííínye... sántújj meg, hát te még urazol?... — mondok — aval lekavarottam a vaczokrúl, oszt úgy rá tanáltam lipni a kis lába újjára, hogy még a könyökinek is keserű vót.

Ijen sok szekérozás után tuttam hozzá jutni az üveghe; meghúztam, ittam. Még le se vettem a számrúl, ehen lip befelé Szomjas Péter komám, a lendőr mesmeg. Asz hittem nagy hirtelen, hogy mán megint megvertem valakit, oszt ijjettembe mindet megittam az italt. Peig ecsesepet se vót erányomba roszt szándikkal, mer aszongya:

„Derága szíp komám, fuharba kék jönni!”

Hova teee?... mondok neki örömömbe; hát nem haragszol?

Dehogy haragszol aszongya, oszt csak níz az üvegre.

Mingyá tuttam, hogy mi eránt pislog, teli hozattam az üveget Miska fijammal.

Aszongya osztán, hogy akkit a télen a pajtákból összelopkóttak hummit, asztat kék a lendőrsigre szállítani, mer hogy elesíptik mán úk a tolvajokat, még egyet mán a másvilágra is átaltoztottak. Mintha nem tunnám, hogy felé se szagolt ú annak, mér azír, mer hogy a zsandárok fogta el.

Megittuk osztán, ammi kis italt hozott a fiju, meg is föröstököltünk, azut indultunk a tett hejre. Na hát még annyi mindenféle jó nem vót a tajigánon ecezer-

eezer. Száraz kolbász, bontófüsű, ódaldas sonka, szalma-kalap, furuja, szalonna, pendej, tajtik-pipa, nyakolaj, dunyha, istirimfli bicska, húzentlóger, üveges bor, tepsi, szappan, bokatekerő, kostök, meg a jó Isten tunná mi mindennimű csemege. De jó hogy a nagy ujjast vettem magamra, akkinek a zsebje még a bélis alatt is fojtatódik. Alig győztem lepakolni a tajigárul, na de szípen is nízett ki az udvar közepin, mikor osztán együtt vót a hummi garmadába. Ember legyik, akki eszt igasságosan szíjjel tuggya válogatni.

Innét meg azut elmentem Török Péter tanár urho, mer hogy szörnyű nagy esmerecsesigbe vagyunk egymással, hát aszonta tennap, hogy ú Áfrikábúl sok mindenféle portikát kapott, mer hogy mink magyarok nagyon szerettyük a szegin búrokat, akkiket a disztó ángoij maczerál, hát azír küttik; oszt el kék asztat szállítani a beceses házatúl a kollégyiomba, a múziomba.

Mán dilután vót az idő, mikor oda írtem. Na de ijét osztán; ahogy bemengyck a kapun, hát az én Istenem puszticesa el a fáját, ott áll a tornáczon három firfi, akki csupa ször, poczosonn. Na hát jó, hogy fejr eseléd nem vagyok, mer tisztára megcsudáltam vóna. Köszöntem nekik, nem fogatták. Gondoltam magamba, ezek a búrok Áfrikábúl, akkik az ajándíkot hoszták. Mondok: alászon istállom tekintetes urak, itthon van-i a tanár úr? Megint csak hallgatnak. Akkor jutott eszembe, hogy hiszen nem tudnak ezek magyarul. Elkeszttem osztán nekik mutogatni, hogy jobban megíresik. Ipp akkor jött ki a tanár úr, oszt majd a falnak esett, ahogy engem meglátott, úgy kaczagott, még a hasát is fogta, alig tudott szóho jutni a nagy nevetistül. Aszongya osztán, hogy níi... Bugyi uram, nízze meg jól úk t, hiszen ez itt Pavi János, e meg Csipás, az a harmadik peig Gorilla. Mondok: a két elsőnek magyar neve van, de ez a harmadik olá. Hát erre még jobban kaczag. Csak nagy sokára monta osztán meg, hogy nem ember a, hanem majmok, mind a három, oszt nem il, ha ki van tömve, ezeket kék elszállítani, aszongya. De egye meg a fene tekintetes uram, én hozzá nem nyúok, mer megharap, meg oszt a lú is úgy elszalad ezektül, ha meglátta, hogy Áfrikába fogjuk el. Eszembe se jutott, hogy vak. Hanem azut mégis, hogy a tekintetes tanár úr színát húzott ki belöllök, hát utóvígre élhittem, hogy mind a három ur meg van dögvölve. Akkor osztán feltettem úket a talyigára. Hozott osztán még ki a szobábúl zöd, meg veres varnyukat, aut vagy nígy üveget, akkinek a szagárul tüstínt észrevettem, hogy pájinka van benne. Esztet is fel kellett tenni a tajigára. Bizonyosann oda fel iszogattya a tanár ur a kollégyiomba, ugy magamba. De míg benn jart a szobába egyéb pakkokír, hát észre veszem, hogy a szilső üvegbe valami fertelmes fireg esett belé, mingyá beütöttem a t tejin a hójagot, avval kihúztam az utálatos firget, oszt elhajítottam a szomszidba, az italt meg mekkóstoltam. Hát vót ereje, jóféle ital, nem a rosszat küttik a búrok. Ahogy jobban körülízek, csak látom hogy a többibe is van, még peg bika meg vízi bornyu. Ííínye asztat a löcslábú Pilátusát, e mán még se járja, így megcsúfolni az magyart, aval hajítottam azokat is kifelé.

De a tanár ur maj hogy le nem lökött a tajigárul, mikor eszt meglátta, oszt szalatt egyenesen a firgek után. Ha velem nem törtint vóna, el nem hinném, előkerítette mindet, oszt visszatette az üvegbe, engem

meg összeszidott, de valami furesán. Na hát tisztelem a gusztussát.

Hatvan piszt adott a fuvarír, a lendőrsignél meg egy koronát fizettek. Setit este vót, mire haza írtem, nem is teketóriáztam sokáig, ha megvacsoráltam, aut lefeküdtem.

Brachkrogen Dávid.

O *Gedalje* Limenádsaft-nak vált edj asztály sarsjedj. O hózás elütt imádka zta a jó Istenhez, hodj ü tsinálhassa meg a haup-treffert s megfagadta, hodj ütszáz farintot ad abbul a szegény hitsarsasaknak. O hózás megtürtint, de nem nyert semmit. A másik hózásnál már o Jézos Kris-hoz imádkazatt s a kürüsz-tény szegényeknek ígerte üt-száz farint. És csakogyan megötött a haup-treffert.

Omikor o pénz a zsebiben vált, idj akaskadta mogát: mégis csak akas mitőlönk a jó Isten; odj is totta hodj nem mektortok a szavamt, ozért nem meg-esinálni hogyto o fünyereméngyt. O Jézos-Kristos be hodjott mogát csaphni.

Boszantás.

— Azt hallom, egészen szegény leányt veszesz feleségül.

— Igen, de csak azért, hogy a hitelezőimet bo-zsanthassam vele!

Borzasztó kinok közt faragott kinrimek.

Nézzed öcsém, ez a *kar ám*,
Oly hatalmas, mint egy *karám*;
Vagyis mondani *akarám*,
Mig a juhokat *vakarám*;
De szememet *eltakarám*,
Mert megcsókolt esuf, *vak arám*.

A kávéházban.

A „Hungariában“ folyik erősen a játék.
— Ez mégis bámulatos — szól az egyik kártyázó
— a tizenharmadik parthiet nyerem meg egymásután.
Ez nyugtalanít. Bocsássatok meg, haza nézek, mit csi-nál a — *feleségem*.

A kaszárnyában.

Szidom az infanteriszt Maksz Kohnt, hogy nem tud mán hamarabb fölkelni, hogy a zegész kamarajcsafba ü a zutólsó?

Mondom neki, hát nem tudod a szokásmondást, hogy a ki korán kell, aranyat lel?

De aszondja ü, hogy a ki a zaranyat elveszítette, az még *korábban kelt fel*. Ebbe meg neki van igaza, ezt elismerem.

Kapitány (a századhoz):
Aztán a parádénál tisztéségesen rugja ki a lábát minden baka, hogy az öreg generális ur azt kérdezze az ezredes urtól: „Ezredes ur, honnan jó elő ez a sok varju, a mi itt a levegőben röpköd?“

akkor arra azt felelje az ezredes ur: Tábornok ur, azok az ezred 12-ik századának a csizmái!

Egy szálas legényt besoroztak katonának, mire az sirva fakad, s hullatja keserves könnyeit.

Az ezredes vigasztalni próbálja:

— Ne sirj öcsém! Hát mi nem vagyunk ka-tonák?

— Könnyü az uraknak — válaszolt a fiu — az urak nem tudnak más mesterséget, de én kitanult csizmadia legény vagyok.

Hasonlatok.

A helytelen indítvány olyan, mint a mag: *elvetik*.

A kérdés olyan, mint a kalap: *felteszik*.

Az eladó leány olyan, mint az alamizsna: *kérik*.

A pletyka olyan, mint a kurta szoknya: *meg-toldják*.

A rajzoló olyan, mint a rendőrkapitány: *köröz*.

A rossz fog olyan, mint a vízbe esett: *kihuzzák*.

Talányok

I.

Márczius 4, birkabögés, nyilás.

II.

A mi minden virágnak van

A tudományhoz kell

A mi minden férfinak kedves.

A „Dongó“ 8-ik számában közölt talányok megfejtése:

1. *Korlátolt ész.*
2. *Fekete kávé.*

leggyorsabb és legkifogástalanabb **tisztítása**

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

Férfi ruhák

Dongó üzenetei.

Frater Villibaldus cucorbíta. Megkaptuk. Köszönjük. Mai számunkból már kiszorult, de a legközelebbi számban hozzuk. Várjuk a jelzett tudósítást. Tisztelet példányt készséggel adunk önnek, s kérjük személyes látogatását. A mult heti szerk. üz. már le volt adva mikor a kéziratot kaptuk. Üdv.

Kézdő. Nagyon régi. Nem közölhető.

B. D. Nem olyan sikerült mint rendszeren.

Fi-Fi. Az nagy művészet, úgy gruppirozni a semmittevést, hogy az dolognak látszon. Ilyen művész urak e szűkebb honban vannak, mondjon nekik kontrát.

Több kéziratról a jövő számban.

Kiadó és laptulajdonos:
SZÉKELY J.

KLEIN JAKAB

posztókereskedő

Debreczen, Fötér, új bérház, városházzal szemben.

Ajánlja a közelgő tavaszi idényre a n. é. közönségnek dusan felszerelt raktárát

bel- és külföldi gyapjuszövetekben,
ugymint legfinomabb

Camgarn, Cheviot, Adria, Atlasz, Strich-Adria, Trico, Pervienne, valamint a legújabb divatu felöltő, férfi- és női ruhakelmékben, a legjutányosabb árak mellett. — Szives pártfogásért esedez.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Elvállal mindenféle szobafestéseket, tapetirozásokat, templomok festését, oltárok és szószékek aranyozását a legművésziesebb kivitelben.

Horváth András
szoba- és templom-festő.

DEBRECZEN,

Piacz-u. 21. sz. alatt,

a Tisza-palota átellenében

SZÉKELY JENŐ ÉS TÁRSA Piacz, Biedermann-palota.

Buchwald Elek csász. és kir. udvari szállító elhalálózása folytán, a hagyatékához tartozó összes férfi és női czipóket megvettem és

feltűnő olcsó árban árusítom ki.

Ritkán kínálkozik a közönségnek olyan kedvező alkalom, hogy **csakis kiválóan finom minőségű czipóket** olyan olcsón vásárolhasson, mint ez alkalommal.

Megérkeztek

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBA

a legújabb divatu

felöltők, angol gallérok és gyermek-

ruhák

nagy választékban.

MIHALOVITS I.

gyógyszertára a „Kigyó”-hoz Debreczen.

Harmat-Créme

a legjobb arczsépitő és bőrápoló kenőes.

A „Harmat-Créme” egy teljesen ártalmatlan (ólom- és higanymentes) nem zsírozó, habsterü szépitő-szer, mely a bőre kenve annak **üdeséget, lágyaságot, finomságot, szép hamvaságot** kölcsönöz s hosszú időre megóvja az arcot a megránczosodástól. A bőre teljesen felszívódván, nem hagy ennek felületén semmi zsírosságot, minélfogva nappal is használható. Nem teszi fényessé az arcot, de fehériti azt. Ennélfogva felülmúl minden készítményt. Kiváló eredménnyel használható a bőr minden tisztátalanságainál, minők a **vörösség, májfolt, sörny, szepő, apró pattanások, bőratkák, mitesszerek**, továbbá jól használ bőrrépedésknél, hámlásnál, valamint napégette vagy szélkifújta arcnál és kéznél.

A „Harmat-Créme” használatánál az arcz szépsége, ifjúságot jellemző hamvasága, síkos puhasága, üdesége igen sokáig megőrizhető, anélkül, hogy az a szervezetre legesekélyebb káros befolyást gyakorolna.

1 tégely ára 1 korona. Hozzávaló „Harmat-szappan” 1 darab 35 kr.

Dusan felszerelt raktár mindennemű bel- és külföldi gyógyszer-különlegességekből.

Kostya János

ékszerész és zsebóra raktára

Debreczenben, Széchényi-utcza, a reform. kistemplom mellett.

Legolcsóbb bevásárlási forrás briliánt, arany és ezüst ékszerekben, arany és ezüst zsebórákban.

Mindennemű arany és ezüst új munkát, átalakítást, javításokat gyorsan és pontosan a legolcsóbb árban saját műhelyemben készítek.